Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26214
Copyright: Admont, Benediktinerstift

petro attestante qui ait. tempus est ut iudicium incipiat de
domo dei. Si autem primum a nobis. quis finis eorum qui non cre
dident dei euangelio. Omnipotens igitur deus cum contra nos testes in
staurat. ira multiplicat. quia quo bonorum uita nrisoculis
obiecit eo punitatis pena peccatore duriciam qua districtione
in iudicio percutiat ostendit. Hanc cum solis se sequentib;
dona exaggerat. torpentes ita quia reliquerit de
monstrat. Cum bona igitur in aliis cernimus. ualde necesse
est ut exultationem nrem formidini. et formidinem nrm
exultationi misceam. quatenus et de alienis pueritib;
caritas gaudeat. et de suis infirmitatibus esciencia
extremiscat. Si; cum fratrno profectu reficim. cum districtionem
sup nos in mtm iudicis ex ipso torpore pensamus quid
restat n ut ad discutiendum se animus redeat. et quidquid
in se repbum quidquid prauum reprehendit affligat. Unde
apte subiungit. et pene militant in me. Consideratis
quippe dni testibus pene in nobis militant. quia dum miranda
illorum facta cspicim. uitam nram quem eorum nobis comparatione
displicet studiosa afflictione cruciam. ut quidquid in nobis
polluerit opa diluant lamta. et quidquid adhuc culpa de
lectationis inquinat pena meroris tergat. Beatus igitur iob
qua uitam patrum precedentium pspicit. quid in se gemere debeat
supulrs agnoscit. Si; magno doloris magisterio dum sua
plangit. ad lamta nos instruit. ut quo uirtutes in aliis
cernim. eo apud districtum iudicem nram sollicite delicta
ameam. Sequitur. Quare de uulua eduxisti me. qui utinam
consumpsisset eam ne oculus me uideret. Id nimirum prima
oratione ita petuit dicens. quare non in uulua mortuus sum.